

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"ΕΤΟΣ Θ."

820

¹Ἰδιοκλήτης—Διευθυντής

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 7

Μαυτίου

1932

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Χ. Χρηστοδασίλης, Γεώργ. Τζαδέλλας, Γεώργ. Μουλατιμίδης, Γεώργ. Σούλης, Σπύρος Μέρτζιος, Πέτρος Παγώνης και Χαρ. Βάρφης. (μοίραρχος ἐν ἀποστρατιά Βορειοηπειρώτης).
Ἡ ἀναβολὴ ἐγένετο λόγῳ τῆς ἐξακολουθεύσης κακοκαιρίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ

Ἀπότοκος τῆς ἡττης τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπῆρξεν ἀναγνώρισις τῆς Ἀυτονομίας τῆς ἡττης, ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ὡς Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ αὐτῶν εἰς τὴν Μεγαλονήσον, ἔργον καθ' ὃν ἐπιδραμευτικὸν τοῦ Βασιλέως παρὰ τοῦ Ἀ'. Ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος ὥρμησε τὴν διὰ τῶν ὑψηλῶν του σωματικῶν σκέσεων ἔκφρασιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅτε τότε Ὑπουργὸς Ἐλευθέρου Βενιζέλου παρὰ τὸν Ὑπουργικὸν Συμβουλίου, προέβουλεν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πρίγκηπος, τὴν μωρὰν ἀνείργουσαν διὰ τῆς Κρήτης τὴν ἐξέθλιναν ἀσφαλίαν, ἵνα ἡμετέρον καὶ λυσιτελέσειεν εἰς τὴν Ἑνωσιν, ἐάν διέχετο πρῶτον διὰ τοῦ κυμοῦ τῆς κληρονομικῆς γεμονειας,» ἐποδείξας συγνώμην τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον κληρονομικόν Ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖός αὐτὸν Πρίγκηψ Γεώργιος ἔκρινεν αὐτὸν τῆς ὑπογραφίας, διὰ τῆς Ἡγεμονικῆς Διατάξεως:

«-Απολύομεν αὐτόν τοῦ
Ἀξιώματος τοῦ Συμβούλου
ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Γεώργιος

τῆς παρὰ τῶν βενιζελικῶν ὁργάνων
προπαγανδευομένης διασπάσεως
τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Μειώπου τοῦ
νικητοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ !

'Ο Έλευθέριος Βενιζέλος, άνθρωπος
 βίαιος, έγωπαθής και τολμηρός,
 θέτων τὸ άτομικὸν του συμφέρον
 υπεράνω πάντων καὶ αὐτῆς τῆς Πα-
 τρίδος, ἡττηθείς εἰς τὰς βουλευτικὰς
 ἐκλογὰς τῆς Κρήτης τῷ 1903, κερ-
 δίσας μόνον τέσσαρας ἐδρας ἐκ τῶν
 ἑξήκοντα, τοῦ Κρητικοῦ Κοινοβου-
 λίου, ἤγειρε τὴν 10ην Μαρτίου τοῦ
 1905 τὴν ἀπαίτησιν ἐκείνῃ ἐπανά-
 στασιν τοῦ Θεοῦ σου, προστατευομέ-
 νῃν ὑπὸ τῶν Προξένων τῆς Ἀγγλί-
 ας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Ἀποτέλεσμα τῆς βενιζελικῆς ἐκεί-
νης ἐπαναστάσεως, κατὰ τοῦ Πρίν-
κιπος Γεωργίου, μικρογραφίας τῆς
κατὰ τὸ 1917 βενιζελικῆς πάλιν ἐπα-
ναστάσεως τῆς Θεσσαλονίκης ἐναντί-
ον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὁ
ποῖον τὴν προστασίαν τῶν αὐτῶν δυ-
στευχῶς Μεγάλων Δυνάμεων! Ἀγγλί-
κας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ἐπὶ τὸ ἀρ-
κὰ τῶν ὁποίων προσετέθη ἐκτοτε ὁ
πολιτικισκὸς τῆς κρήτης Βενιζέλος,
ἀρὶν ἀτομικῶν τοῦ παυθῶν καὶ οὐ
ἐκ χάριν τῆς Πατρίδος.

Παραιτηθέντος τοῦ Περίκλητος
ἐφοργίου τῆς Ὑπᾶτης Ἀρμοσταί
αι τρεῖς Μεγάλαι Δυνάμεις, κα
ὲ θερεῖν παράκλησιν τοῦ Βασιλέ
Γεωργίου Δ' πρὸς τὸν πατριπιδη
οὔντα τότε ἐν Ἀθήναις Βασιλέα
τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδον, χάριν τῶν
Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ 1906,
νέθεσαν εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλ
ληνῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διορίζη
τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Κρή
της, οὗτος δὲ διώρισεν τὸν Ἀλέξαν
δρον Ζαΐμην.

Καὶ ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, ἀπὸ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς Εἰρήνης τοῦ 1897 μέχρι τοῦ Αἰγίου τοῦ 1909 ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος εἰσέλατο ἀνεγδότης πρὸς ἀναδημιουργίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τοῦ κοινού τὴν Γενικὴν Διοίκησιν εἶχεν ἀλάβει ὁλοσχερῶς εἰς χεῖράς του, καταστήσας τὸ Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν Γραφείων Διεκπεραιωτῶς του.

σκομένων εἰς τὴν ἀδράνειαν ταύτην.

Ἀπότοκος τῆς δυσαρρεσκείας ταύτης
 ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν 15ην Αὐγού-
 στου 1909 λεγομένη Ἑπανάστασις
 τοῦ Γουδῆ, ὑπὸ τοῦ συμπληθέντος
 Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἡ ὁποία
 ἀπῆλθης τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν βα-
 σιλικῶν Πρίγκηπων, υἱῶν τοῦ Βα-
 σιλέως Γεωργίου ἐκ τοῦ Στρατοῦ,
 διὰ τὰ κάνουν οἱ φυγόπονοι ἀξιω-
 μάτικοι, δι, τι θέλου. Ἀπεμακρύνθη-
 σαν πρᾶγματι οἱ βασιλικοὶ Πρίγκη-
 πες ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ Στρατεύμα-
 τος, ὁ δὲ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐγ-
 κατεστάθη οἰκογενειακῶς, ἐν Φραγκ-
 φούρτῃ τῆς Γερμανίας καὶ ἐκκεῖνιδίω
 τευε μέχρι τοῦ ἀνεκλήθη καὶ πάλιν
 εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Στρατοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ Στρατιωτικὴ Ἐπαγὰς
τασὶς τοῦ Γουδή εἶχεν ὡς κίνητρον
Κρητῆς τινὰς κατωτέρους ἀξιώματι-
κοῦς, συνωμοτοῦντας ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ τότε ἡγάρχου Ἐπ. Ζιμβρακά-
κη, τῇ ἀναρχεῖ τούτων προσκεκλή-
θη ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἵνα ἐξυ-
μάνῃ διπλὴν τὴν ἑλληνικὴν Πολιτε-
ιάν, εἰς ἣν τόσαν ἀδίκως εἶχον φορ-
ώσει ὅλας τὰς ἀποτυχίας καὶ ἰδίως
τῇ ἥτταν κατὰ τὸν ἐλληνοτουρκι-
κὸν Πόλεμον τοῦ 1897.

Ἡ τοῖς ἐποχῇ, καθ' ἣν οἱ δρᾶσαι
 ἡς Ἐπαναστάσεως τοῦ Γουδῆ ἐκα-
 αν ὅτι, ἡθελαν, καὶ τὸ κυριώτερον
 ὦν ὑψηλμάτων των ἡτοχῇ ἐπιβολή
 οὐ ἔλ. Βενιζέλου ὡς Κυβερνήτου
 ἡς, Ἐλλάδος, ὅπου καὶ ἐγενε με
 ἀληθύνετος τούτου ἐκ Κρήτης δι'
 δικού ἀποπολοιοί!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ZHTHMATA
KAI
[EΓONOTA

ΚΑΤΑ τὴν Ἰερίην Συγέλευσιν τῶν
Ἰδρυτῶν τῆς Δέσχης Ἰωαννῖνα
τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρ-
της, ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει, τὴν ὅ-
ποιαν ἐπεβίβρισαν νὰ μεταβάλουνε,
Δέσχην βυζαντινοφυσίας μεριμι-
νέοι δικηγόροι, ἐξέλεγν ἐπαρμελή-
ῃ· Ἐπιτροπῇ ἐκ τῶν ἑξῆς :

X. Χρηστοθεσίλη τῆς τά-
ξεως τῶν διανοουμένων,

Γ. Νιαβή της τῶν Δικηγόρων
Ἑπ. Βέλλη της τῶν Ἐμπόρων
Ἀδαμ. Τσατσάνη της τῶν
Ίατοῶν

Συνοδ. Τσάντη της των Φα
μακοποιών

Γεωργίου Χρηστίδη τῆς
τῶν Ὀδοντιάτρων

Ἄντ. Χριστοδουλοπού-
λου τῆς τῶν Δημοσίων Ὑπαλ-
λήλων, οἰκινες θὰ φροντίσουν περὶ
τῆς ὑπογραφῆς τῶν μελῶν τῆς Δέ-
σσης, ἀνερχομένην εἰς 214 καὶ τῆς
ἐπιπλέοντος τῆς ἐκ Δραχ. 200 προκα-
ταβολῆς εἰς εἰκόστου μέρους. Τῆς Ἐ-
πιτροπῆς ταύτης οὐδαίς προαδρεύει.

Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκροτήσεως τῆς ἐν λόγῳ Δέσχης συνετέλεσαν πολλοὶ οἱ κ. κ. Γ. Θεοδωράκης, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῆς ἡπείρου, Σπ. Σούρλας, πρόεδρος τοῦ Δικηγορίου ὑ Σουλῶγος καὶ ὁ ῥέκτης καὶ θερμοπαγὸς δικηγόρος κ. Γεώργ. Νιμβή.

Τὸ λογικώτερον καὶ τὸ σωστότε-
ρον θὰ ἦτο ἡ Δέσχη νὰ συγκεροτεῖ
το εἰς ἐντοπίων καὶ μόνον, οἱ δὲ μὴ
ἐντόπιοι δημόσιοι ὑπάλληλτοι νὰ ἐ-
δέοντο δεκτοί, δι' αἰτήσεως τῶν.
Ἄλλ' ἀφοῦδὲν εἰσθεῖς ἱκανοὶ νὰτὴν
συγκροτήσωμεν μόνοι μας, ἡ ἀνάγκη
εἰς τὴν μὴ ἐντοπίων ἦτο ἀναγκαιο-
τάτη.

Προσωρινῶς ἡ Δέσχη θὰ σταγα
τῇ εἰς τὸ ἄνωθι τοῦ Φαρμακείου
Καραλάνη οἰκημα.

ΚΑΤΑ τὴν προχθεσινὴν συνεδρία-
σιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐ-
λήφθησαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις :

Εισήχθη τυπικῶς ὁ προϋπολογισμός τῆς νέας χρήσεως 1931-1932. Ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθέσις τῆς Δημαρχικῆς Επιτροπῆς ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου καὶ τῆς ἐν γενεῇ διοικήσεως αὐτοῦ. Εἰσήχθη ὁ ἀπολογισμὸς μετὰ τὸν γενόμενον προέλαγον τῆς χρήσεως 1930-1931. Εἰσηγγήθη ἀπορροιστικὸν σχέδιον τῆς πόλεως. Ἐμειώθη ἡ πρώτη προσφορά τοῦ φόρου ἐγκυρῶν προϋόντων ἀπὸ 1.600.000 εἰς 1.500.000 δραχμὰς. Ἐνεκρίθη ἡ μετὰκλησις ἐξ Ἀθηνῶν εἰδικοῦ ἀρχιτέκτονος διὰ τὴν κατάρτισιν σχεδίου αἰθούσης θεάτρου, κινηματογράφου τοῦ Δήμου. Ἀπεργήθη ἡ ἐξαγωγή τοῦ νέου νόμου περὶ ἀγορευτικῆς. Ἐπεβλήθη ὁ ἐρώτης διὰ τὴν ἀνεπεργίαν τοῦ σιτοῦ ὑπὲρ τῶν ἀπυρῶν καὶ ἀνεπαρίσθη ἡ χορήγηση ἀντὶ αὐτοῦ ἀραβοσίτου. Ἐγένετο δεκτὴ ἡ αἰτήσις τοῦ κ. Κ. Πασαλίτη περὶ ἐπιβίβουσι διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς «Σόφρας» ἀναγκασθέντος ὡς ἀποζημιώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν 30.000. Καὶ τῶς ἐνεκρίθησαν διάφοροι μικροπαρατάσεις.

Ιωάννινα 4 Μαγίου 1992
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΔΗΜ. Π. ΒΛΑΧΛΙΔΗΣ